

deres Børn eller nærmeste Slægtninge, men at de i øvrigt ikke kan afhændes i Spekulationsøjemed, uden at de først er tilbudte Staten; Staten har i saa Tilfælde Forfølsret til Ejendommene til den Værdi, Vurderingsraadet fastsætter. Dette Kvav finder vi meget rimeligt, idet vi ikke ser rettere end, at Samfundet maa sørge for, at disse Ejendomme, som oprettes ved Samfundets Hjælp, ogsaa bevares for det Formaal, hvortil de er oprettede. § 31 er i Overensstemmelse med § 12 i Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jord i offentligt Eje.

Efter at jeg nu saa kort som muligt har gjort Rede for vort Ændringsforslag, vil jeg med nogle faa Bemærkninger omtale de af de andre Partier stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 finder vi ganske rimeligt, idet det falder sammen med vor Tanke, at der selvfølgelig skal være den samme Adgang til at faa Havelodder baade ved større Byer og ved mindre Byer og efter vor Mening ogsaa paa Landet. Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 falder sammen med § 7 i vort Ændringsforslag Nr. 11.

Ændringsforslag Nr. 3 til § 4, som er stillet af Venstre og gaar ud paa at stryge Bestemmelsen om at give en almindelig Tilladelse til Ekspropriation, kan vi selvfølgelig fuldt ud tiltræde. Det samme er derimod ikke Tilfældet med Ændringsforslag Nr. 4 til § 5, som ogsaa er stillet af Venstre. Dette Ændringsforslag, som gaar ud paa med nogle faa Ændringer at acceptere Regeringens Forslag om at give en almindelig Tilladelse til Ekspropriation af Jord til Byggepladser med Havelodder ved Byerne, bryder ganske med det Princip, Partiet Venstre før har fulgt, og dette maa vi beklage ganske overordentligt. Det ærede Mindretal giver her Regeringspartierne en Lillefinger, og jeg kan ikke se rettere end, at Regeringspartierne meget hurtigt vil gribe hele Haanden. Hvorledes skal man nemlig med nogen Virkning kunde modsætte sig Ekspropriation af Jord paa Landet, naar man giver Tilladelse til at ekspropriere Jord ved Byerne. En saadan almindelig Tilladelse til at ekspropriere Jord er et saa stærkt Indgreb i den private Ejendomsret, at vi fra vor Side paa det bestemteste maa modsætte os det, og vi beklager meget, at Venstre er vejet paa dette Spørgsmaal, men det bliver jo Partiets egen Sag. Ændringsforslag Nr. 5 til § 6 falder sammen med § 5 i vort Ændringsforslag Nr. 11.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 7 betyder i mine Øjne en Forbedring af Lovforslaget, men vi kan — af de Grunde, jeg nys nævnte — selvfølgelig ikke tiltræde det. Ændringsforslag Nr. 7 til § 8 betragter vi som en betydelig Forbedring af Lovforslaget. Vi beklager meget, at det ærede Mindretal — Venstre — ikke har optaget den samme Bestemmelse blandt de Ændringsforslag, det har stillet til Lovforslaget om Afhændelse af de til Præsteembeder hørende Jorder.

Ændringsforslag Nr. 8 til § 11, som er stillet af alle Partier undtagen det konservative Folkeparti, og som gaar ud paa at nedsætte den af Regeringen foreslaede Alder for at kunne komme i Besiddelse af Jord til Husmandsbrug fra 55 til 50 Aar, maa vi meget beklage. Vi kan ikke med vor bedste Villie se, at et Menneske paa 55 Aar skulde være saa gammel og udslidt og uduelig til Arbejde, at han ikke skulde være værdig til at komme i Besiddelse af Jord. Dersom virkelig Mennesker i 55 Aars Alderen skulde være saadanne Svæklinge, saa det galt ud for den danske Rigsdag. Jeg mener, at Folk i 50 Aars Alderen staar paa Højden af deres Arbejdskraft, og jeg skal derfor henstille til det ærede Flertal at tage dette Ændringsforslag tilbage og blive ved det af Regeringen foreslaede, altsaa 55 Aar.

Ændringsforslag Nr. 9 til § 11, stillet af det samme Flertal, haaber jeg ligeledes vil blive taget tilbage. Kommunalbestyrelserne har i Forvejen et overordentligt stort og omfattende Arbejde, og jeg for min Part vil gøre alt, hvad jeg kan, for at man ikke yderligere belaster dem med nogle dem i og for sig ganske uvedkommende Hverv, og efter min Mening betyder dette Ændringsforslag tillige en Svækkelse af Garantien; i alle Tilfælde i de Kommuner, som er meget store eller ret store, maa man da formene, at Kommunalbestyrelsen aldeles ikke kender alle de Mennesker, der beder om saadanne Attester. Følgen vil saa blive, at hvis Kommunalbestyrelsen skal give Attesten, og hvis denne skal være noget værd, maa den indhente Oplysninger om vedkommende hos andre i Kommunen boende Mennesker, som kender den paagældende. Følgelig vil disse Attester netop blive af den Beskaffenhed, som Regeringen har foreslaet, nemlig Attester fremkomne fra to med vedkommende godt kendte Mænd. En saadan Attest vil efter min Mening ogsaa være betydeligt mere fyldestgørende end en af et tilfældigt sammensat Kommunalraad tilfældigt frem-